

Julen har englelyd

N.F.S. Grundtvig 1837, 1845 og 1851. B.S. Ingemann 1854.

A.P. Berggreen 1852.

Ju - len har eng - le - lyd, vi med fryd os barn - lig på Gud Fa - der for -
 Ret i en sa - lig tid kom han hid; til le - ven - de og dø - de gen -
 Sorg er til glæ - de vendt, kla - gen endt; vor glæ - de skal hver tun - ge ud

la - der; vi var i nød så læn - ge, dog hør - te han vor bøn, han
 lø - de de ord, der fór så vi - de til al - le ti - der hen, om
 sjun - ge. Syng med Guds eng - le - ska - re på Je - su fød - sels - dag om

ved, hvor - til vi træn - ge, vor frel - ser blev Guds søn; thi vil vi al - le sjun - ge med
 ham, som tog vor kvi - de og gav os fryd i - gen, gik ned for os i dø - den som
 fred, trods nød og fa - re, Gud Fa - ders vel - be - hag, som vil al sor - gen ven - de til

hjer - te og med tun - ge, et: Æ - re væ - re Gud, for sit ju - le bud!
 sol i af - ten - rø - den og stod i mor - gen - gry op for os på ny.
 glæ - de u - den en - de, bær os på bør - ne - vis ind i Pa - ra - dis.